

Sygnatura akt II Ca 1154/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Izabella Stawicka
Sędziowie:	SO Paweł Szewczyk SO Anna Nowak (sprawozdawca)

Protokolant: sekr. sądowy Dominik Kulesza

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2018 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko Gminie Miejskiej K.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie

z dnia 1 marca 2018 r., sygnatura akt I C 2039/16/S

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I. w ten sposób, że datę 5 sierpnia 2016 r. zastępuje datą 30 sierpnia 2016 r.;
2. oddala apelację w pozostałej części;
3. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 14,70 zł (czternaście złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Anna Nowak SSO Izabella Stawicka SSO Paweł Szewczyk

Sygn. akt II Ca 1154/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 387§ 2¹k.p.c. niniejsze uzasadnienia zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa albowiem sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych sądu pierwszej instancji, a w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń.

Sąd I instancji nie naruszył art.481§1 k.c. w zw. z art.120§1 k.c. Zgodnie z art.481§1 k.p.c. wierzyciel może domagać się odsetek za opóźnienie w świadczeniu, a zgodnie z treścią art.120§1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Trudno dopatrzeć się związku tego zarzutu z problemem jaki występuje w nin. sprawie, a więc wykładnią pojęcia „niezwłocznie” na tle art.455 k.c.

Roszczenie o z art.18 ust.5 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminnym i o zmianie Kodeksu cywilnego jest roszczeniem z art.417 k.c. i jest roszczeniem bezterminowym, do którego zastosowanie ma art. 455 k.c., a więc odsetki ustawowe za opóźnienie należą się „niezwłocznie” po wezwaniu go do wykonania. Termin „niezwłocznie” oznacza termin realny, mający na względzie okoliczności miejsca i czasu. Nie można go utożsamiać z terminem natychmiastowym. Znaczenie wezwania wierzyciela, stosownie do art. 455 k.c., polega na tym, że z jego chwilą na dłużniku zaczyna ciążyć obowiązek niezwłocznego spełnienia świadczenia. Wierzyciel nie jest uprawniony do dowolnego oznaczenia w wezwaniu terminu spełnienia świadczenia. Termin ten określa sama ustawa, art. 455 k.c. bowiem wyraźnie stanowi, że dłużnik ma spełnić świadczenie „niezwłocznie” po wezwaniu go do wykonania. Przy ocenie omawianego problemu nie można pomijać wskazań zawartych w art. 354 § 1k.c. i art. 355k.c. W praktyce czas niezbędny dłużnikowi do niezwłocznego wykonania zobowiązania kształtuje się niejednolicie. Spełnienie świadczenia stosownie do wezwania uzależnione może być nieraz od przedsięwzięcia różnych, często zawiłych, czynności. Wszystkie te okoliczności rzutują więc na czas, jaki jest potrzebny dłużnikowi do dostosowania się do wezwania wierzyciela, które należy oceniać w świetle wymagań dobrej wiary i uczciwego obrotu. Uwzględniając podniesione wymagania w odniesieniu do „niezwłoczności”, jeżeli wierzyciel wyznaczy dłużnikowi zbyt krótki termin na spełnienie świadczenia, przyjąć trzeba, iż nie jest on dla niego wiążący. W ocenie Sądu Okręgowego w nin. składzie czas konieczny do spełnienia świadczenia w nin. sprawie to czas 1 miesiąca. Należy bowiem mieć na uwadze, że gmina jest dużym podmiotem, mającym szczególne obowiązki w zakresie gospodarki finansowej i budżetowej i każdy obywatel oczekuje, że będzie racjonalnie nimi gospodarować. Niewątpliwie także żaden mieszkaniec gminy, nie chciałby także rozbudowanego ponad miarę aparatu urzędniczego, który jest finansowany z jego podatków. Z drugiej strony wierzyciel winien sam dołożyć starania, żeby przedłożyć wszelkie dane umożliwiające szybkie wyjaśnienie co do zasady i wysokości roszczenia zgłoszonego przez niego. Pismo wzywające do spełnienia świadczenia było w nin. sprawie ogólnikowe i dotarło do strony pozwanej 29 lipca 2016 roku. Wbrew zarzutom powoda także w sprawie I C 2117/15/S nie było danych dla oceny roszczenia albowiem toczyła się z powództwa innego podmiotu i pozew został oddalony na brak legitymacji procesowej. Istnieją także regulacje w kodeksie cywilnym wskazujące, że ustawodawca widzi potrzebę wyznaczenia dłuższego terminu do spełnienia świadczenia gdy wymaga to wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności lub wysokości świadczenia (art.817 k.c.) Skoro pismo wzywające do zapłaty dotarło do strony pozwanej w dniu 29 lipca 2016 r., to pozostawała ona w opóźnieniu od 30 sierpnia 2016 roku.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386§1 k.p.c. wyrok zmieniono, a na podstawie art.385 k.p.c. apelację w pozostałej części oddalono.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Powód poniósł koszty wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 120 zł, obliczone na podstawie § 2 pkt 1w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.), a strona pozwana także koszty tożsamo liczonego wynagrodzenia oraz opłatę od apelacji w kwocie 30 zł. Stosunek wygranej do przegranej do 0,39 do 0,69. Co daje po potrąceniu kwoty 73,20 z kwotą 58,50 kwotą 14,70 zł na rzecz powoda.

SSO Anna Nowak SSO Izabella Stawicka SSO Paweł Szewczyk